



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

64. vuosikerta

20. syyskuuta 2021

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2021/C 382/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2021/C 382/02	Asia C-791/19: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.7.2021 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Tuomareihin sovellettava kurinpitajärjestelmä – Oikeusvaltio – Tuomareiden riippumattomuus – Tehokas oikeussuoja unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla – SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Tuomioistuinratkaisujen sisällön katsominen kurinpitotoumioistuimet – Riippumattomat ja laillisesti perustetut kurinpitotoumioistuimet – Kohtuullisen käsittelyajan noudattaminen ja puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen kurinpitomenettelyissä – SEUT 267 artikla – Rajoitukset kansallisten toumioistuinten oikeuteen ja velvollisuuteen pyytää ennakkoratkaisuja unionin toumioistuimelta)	2
2021/C 382/03	Asia C-911/19: Unionin toumioistuimen toumio (suuri jaosto) 15.7.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Fédération bancaire française (FBF) v. Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR) (Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 263 ja SEUT 267 artikla – Sitomaton unionin toimi – Toumioistuinvalvonta – Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) antamat ohjeet – Vähittäispankkituotteiden tuotehallintamenettelyt – Pätevyys – EPV:n toimivalta)	3

2021/C 382/04	Asia C-262/21 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2.8.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein oikeus – Suomi) – A v. B (Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – Soveltamisala – 2 artiklan 11 alakohta – Lapsen luvattoman poisviemisen tai palauttamatta jättämisen käsite – 25.10.1980 tehty Haagin yleissopimus – Vanhempiensa yhteishuollossa olevan pikkulapsen palauttamista koskeva vaatimus – Kolmansien maiden kansalaiset – Lapsen ja hänen äitinsä siirtäminen asetuksen (EU) N:o 604/2013 (Dublin III) nojalla kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon)	4
2021/C 382/05	Asia C-81/20: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul București, Romania) – SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla – Arvonlisävero (ALV) – Direktiivi 2006/112/EU – Perusoikeudet – Ne bis in idem – periaate – Rikosoikeudellisten ja hallinnollisten menettelyjen ja seuraamusten päällekkäisyys – Ei voida soveltaa – Liitännäiset verovelvoitteet – Verovelvollisen rikosoikeudenkäynnin yhteydessä maksaman rahamäärän korot) . .	5
2021/C 382/06	Asia C-206/20: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 22.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on VA (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Eurooppalainen pidätysmääräys – Puitepäätos 2002/584/YOS – 8 artiklan 1 kohdan c alakohta – Jäsenvaltion syyttäväviranomaisen syytetoimenpiteitä varten antama eurooppalainen pidätysmääräys, joka perustuu saman viranomaisen toteuttamaan vapaudenmenetyksen käsittävään toimenpiteeseen – Tuomioistuinvalvonnan puuttuminen ennen etsityn henkilön luovuttamista – Seuraukset – Tehokas oikeussuoja – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 47 artikla)	5
2021/C 382/07	Asia C-636/20: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 1.7.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Pécsi Törvényszék – Unkari) – Tolnatek Bt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tullikoodeksi – 22 artiklan 6 kohta – 29 artikla – Oikeus tulla kuulluksi – Viran puolesta aloitetut menettelyt – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Selostuksen puuttuminen syistä, jotka oikeuttavat sen, että vastauksen antaminen ennakkoratkaisukysymykseen on tarpeen pääasian ratkaisemiseksi – Ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	6
2021/C 382/08	Asia C-95/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 16.2.2021 – Deutsche Lufthansa AG v. AirHelp Germany GmbH	6
2021/C 382/09	Asia C-142/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 5.3.2021 – Deutsche Lufthansa AG v. AirHelp Germany GmbH	7
2021/C 382/10	Asia C-173/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 22.3.2021 – Deutsche Lufthansa AG v. GE	7
2021/C 382/11	Asia C-302/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castellón de la Plana (Espanja) on esittänyt 12.5.2021 – Casilda v. Banco Cetelem SA	7
2021/C 382/12	Asia C-312/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia (Espanja) on esittänyt 19.5.2021 – Tráficos Manuel Ferrer S. L. ja D. Ignacio v. Daimler AG	9
2021/C 382/13	Asia C-326/21 P: Valitus, jonka PNB Banka AS on tehnyt 25.5.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kymmenes jaosto) asiassa T-50/20, PNB Banka v. EKP, 12.3.2021 antamasta määräyksestä	9
2021/C 382/14	Asia C-333/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil n° 17 de Madrid (Espanja) on esittänyt 27.5.2021 – European Superleague Company, S. L. v. Unión de Federaciones Europeas de Fútbol (UEFA) ja Fédération internationale de football association (FIFA)	10
2021/C 382/15	Asia C-335/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla (Espanja) on esittänyt 27.5.2021 – Delia v. Vicente	12

2021/C 382/16	Asia C-346/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação do Porto (Portugali) on esittänyt 4.6.2021 – ING Luxemburg SA v. VX	13
2021/C 382/17	Asia C-368/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 14.6.2021 – R.T. v. Hauptzollamt Hamburg	13
2021/C 382/18	Asia C-372/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 17.6.2021 – Freikirche der Siebenten-Tags- Adventisten in Deutschland KdöR	14
2021/C 382/19	Asia C-386/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 24.6.2021 – Ryanair DAC v. Happy Flights Srl, aiemmin Happy Flights Sprl	14
2021/C 382/20	Asia C-388/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Erfurt (Saksa) on esittänyt 23.6.2021 – A v. B	15
2021/C 382/21	Asia C-396/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht München I (Saksa) on esittänyt 29.6.2021 – KT ja NS v. FTI Touristik GmbH	16
2021/C 382/22	Asia C-398/21: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 28.6.2021 – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers ja Ordre des avocats du barreau de Paris v. Premier ministre ja Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance	16
2021/C 382/23	Asia C-413/21 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 6.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-322/19, El-Qaddafi v. neuvosto, 21.4.2021 antamasta tuomiosta	17
2021/C 382/24	Asia C-441/21 P: Valitus, jonka Ryanair DAC on tehnyt 16.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kymmenes jaosto) asiassa T-628/20, Ryanair v. komissio (Espanja; Covid-19), 19.5.2021 antamasta tuomiosta	18
2021/C 382/25	Asia C-442/21 P: Valitus, jonka ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S ja Danske Fragtmænd A/S ovat 15.7.2021 tehneet unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-561/18, ITD ja Danske Fragtmænd v. komissio, 5.5.2021 antamasta tuomiosta	19
2021/C 382/26	Asia C-444/21: Kanne 16.7.2021 – Euroopan komissio v. Irlanti	19
2021/C 382/27	Asia C-454/21 P: Valitus, jonka Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA ja Engie SA ovat tehneet 22.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-516/18 ja T-525/18, Luxemburg ym. v. komissio, 12.5.2021 antamasta tuomiosta	21
2021/C 382/28	Asia C-478/21 P: Valitus, jonka China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory ja Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd ovat tehneet 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-254/18, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, 19.5.2021 antamasta tuomiosta	22
2021/C 382/29	Asia C-345/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 25.6.2021 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	23
2021/C 382/30	Asia C-629/20: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 17.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln – Saksa) – Deutsche Lufthansa AG v. LE	23
2021/C 382/31	Asia C-9/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln – Saksa) – AX v. Deutsche Lufthansa AG	23
2021/C 382/32	Asia C-37/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Hamburg – Saksa) – flightright GmbH v. Ryanair DAC	23

2021/C 382/33	Asia C-106/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 18.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln – Saksa) – Deutsche Lufthansa AG v. BC	24
2021/C 382/34	Asia C-182/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 24.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Düsseldorf – Saksa) – Nokia Technologies Oy v. Daimler AG, muina osapuolina Continental Automotive GmbH ym.	24
Unionin yleinen tuomioistuin		
2021/C 382/35	Asia T-866/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.7.2021 – Ryanair ja Laudamotion v. komissio (Kumoamiskanne – Lentoliikenne – Asetus (EY) N:o 1008/2008 – Schipholin ja Lelystadin lentoasemien väliset liikenteenjakamissäännöt – Etusija Lelystadin lähtö- ja saapumisaikojen jaossa – Sääntelytoimi, joka edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä – Toimi ei koske kantajaa erikseen – Tutkimatta jättäminen)	25
2021/C 382/36	Asia T-79/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.7.2021 – AI v. ECDC (Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Henkilöstö – ECDC:n henkilöstö – Työpaikkakiusaaminen – Henkilöstösääntöjen 12 a artikla – Kunnian loukkaaminen – Avustamispyyntö – Henkilöstösääntöjen 24 artikla – Avustamispynnön hylkääminen – Oikeus tulla kuulluksi – Alustavan näytön puuttuminen – Huolenpitovelvollisuus – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	25
2021/C 382/37	Asia T-455/20: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.7.2021 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (seitsemän mustaa samankeskistä ympyrää sisältävä oranssi neliö) (EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Seitsemän mustaa samankeskistä ympyrää sisältävää oranssia neliötä esittävä EU-kuviomerkki – Ehdoton hylkäysperuste – Merkki, joka koostuu yksinomaan teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavarantoiminnasta – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohhta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohhta)	26
2021/C 382/38	Asia T-230/21 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 12.7.2021 – Jalkh v. parlamentti (Väliaikainen oikeussuoja – Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsen – Erioikeudet ja vapaudet – Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättäminen – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)	27
2021/C 382/39	Asia T-449/21: Kanne 30.7.2021 – Natixis v. komissio	27
2021/C 382/40	Asia T-458/21: Kanne 2.8.2021 – Quantic Dream v. EUIPO – Quentia (Q)	28
2021/C 382/41	Asia T-459/21: Kanne 3.8.2021 – Calrose Rice v. EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)	29
2021/C 382/42	Asia T-465/21: Kanne 4.8.2021 – Ionfarma v. EUIPO – LG Electronics (AION)	30
2021/C 382/43	Asia T-466/21: Kanne 4.8.2021 – Baumberger v. EUIPO – Nube (Lío)	31
2021/C 382/44	Asia T-467/21: Kanne 4.8.2021 – DBM Videovertrieb v. EUIPO – Nube (Lío)	31
2021/C 382/45	Asia T-472/21: Kanne 4.8.2021 – RTE v. ACER	32
2021/C 382/46	Asia T-474/21: Kanne 4.8.2021 – Schenk Italia v. EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	33
2021/C 382/47	Asia T-477/21: Kanne 9.8.2021 – Glaxo Group v. EUIPO – Cipla Europe (Inhalaattorin muoto)	34
2021/C 382/48	Asia T-478/21: Kanne 9.8.2021 – Les Éditions P. Amaury v. EUIPO – Golden Balls (BALLON D'OR)	35
2021/C 382/49	Asia T-482/21: Kanne 9.8.2021 – TenneT TSO ja TenneT TSO v. ACER	35
2021/C 382/50	Asia T-49/21: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.7.2021 – PZ v. komissio	37

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2021/C 382/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 368, 13.9.2021

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 357, 6.9.2021

EUVL C 349, 30.8.2021

EUVL C 338, 23.8.2021

EUVL C 329, 16.8.2021

EUVL C 320, 9.8.2021

EUVL C 310, 2.8.2021

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.7.2021 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta**(Asia C-791/19) ⁽¹⁾**

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Tuomareihin sovellettava kurinpitajajärjestelmä – Oikeusvaltio – Tuomareiden riippumattomuus – Tehokas oikeussuoja unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla – SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla – Tuomioistuinratkaisujen sisällön katsominen kurinpitajajärjestelmäksi – Riippumattomat ja laillisesti perustetut kurinpitotuomioistuimet – Kohtuullisen käsittelyajan noudattaminen ja puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen kurinpitomenettelyissä – SEUT 267 artikla – Rajoitukset kansallisten tuomioistuinten oikeuteen ja velvollisuuteen pyytää ennakkoratkaisuja unionin tuomioistuimelta)

(2021/C 382/02)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi K. Banks, S. L. Kalėda ja H. Krämer, sitten K. Banks, S. L. Kalėda ja P. J. O. Van Nuffel)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna, D. Kupczak, S. Żyrek, A. Dalkowska ja A. Gołaszewska)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: C. Pochet, M. Jacobs ja L. Van den Broeck), Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi M. Wolff, M. Jespersen ja J. Nymann-Lindgren, sitten M. Wolff ja J. Nymann-Lindgren), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. K. Bulterman ja J. Langer), Suomen tasavalta (asiamiehet: M. Pere ja H. Leppo) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: C. Meyer-Seitz, H. Shev, A. Falk, J. Lundberg ja H. Eklinder)

Tuomiolauselma

1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan,

- koska se ei ole taannut tuomareita koskevissa kurinpitomenettelyissä tehtyjä päätöksiä valvovan Sąd Najwyższyn (ylin tuomioistuin, Puola) Izba Dyscyplinarna (kurinpitajaosto) riippumattomuutta ja puolueettomuutta (ylimmästä tuomioistuimesta 8.12.2017 annetun lain (Ustawa o Sądzie Najwyższym), sellaisena kuin sen konsolidoitu versio on julkaistu Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiejissa vuonna 2019 (järjestysnumero 825), 3 §:n 5 kohta, 27 § ja 73 §:n 1 momentti luettuina yhdessä kansallisesta tuomarineuvostosta 12.5.2011 annetun lain (ustawa o Krajowej Raddownictwa), sellaisena kuin se on muutettuna kansallisesta tuomarineuvostosta annetun lain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta 8.12.2017 annetulla lailla (ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Raddownictwa oraz niektórych innych ustaw), 9a §:n kanssa)
- koska se sallii, että tuomioistuinratkaisujen sisältö voidaan katsoa yleisten tuomioistuinten tuomarien tekemäksi kurinpitajajärjestelmäksi (yleisten tuomioistuinten organisaatiosta 27.7.2001 annetun lain (Ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych), sellaisena kuin se on muutettuna Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiejissa vuonna 2019 julkaistuilla säädöksillä (järjestysnumerot 52, 55, 60, 125, 1469 ja 1495), 107 §:n 1 momentti ja ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain, sellaisena kuin sen konsolidoitu versio on julkaistu Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiejissa vuonna 2019 (järjestysnumero 825), 97 §:n 1 ja 3 momentti)

- koska se on antanut Sąd Najwyższy (ylin tuomioistuin) Izba Dyscyplinarna (kurinpitojaosto) puheenjohtajalle vapaan harkintavallan nimetä ensimmäisenä oikeusasteena toimivaltainen kurinpitotuomioistuin yleisten tuomioistuinten tuomareita koskeissa asioissa (yleisten tuomioistuinten organisaatiosta annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiejissa vuonna 2019 julkaistuilla säädöksillä (järjestysnumerot 52, 55, 60, 125, 1469 ja 1495) 110 §:n 3 momentti ja 114 §:n 7 momentti) ja näin ollen jättänyt varmistamatta, että kurinpitoasiat tutkitaan ”laillisesti perustetussa” tuomioistuimessa
- koska se on jättänyt varmistamatta, että yleisten tuomioistuinten tuomareita vastaan vireille pannut kurinpitoasiat käsitellään kohtuullisessa ajassa (kyseisen lain 112b §:n 5 momentin toinen virke), ja koska se on säätänyt, että avustajan nimeämisellä ja hänen ryhtymisellään avustamaan vastaajaa ei ole lykkäävää vaikutusta kurinpitomenettelyn kulkuun (mainitun lain 113a §) ja että kurinpitotuomioistuin käsittelee asian siitä huolimatta, että menettelyn kohteena oleva ja menettelystä tietoinen tuomari tai hänen avustajansa on jäänyt saapumatta asian käsittelyyn laillisen esteen vuoksi (saman lain 115a §:n 3 momentti), ja koska se ei siten takaa menettelyn kohteena olevien yleisten tuomioistuinten tuomareiden puolustautumisoikeuksien kunnioittamista.
- 2) Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEUT 267 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se sallii sen, että tuomioistuinten oikeutta esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntöjä rajoitetaan kurinpitomenettelyn vireillepanon mahdollisuudella.
- 3) Puolan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 4) Belgian kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Alankomaiden kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 413, 9.12.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.7.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Fédération bancaire française (FBF) v. Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)

(Asia C-911/19) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 263 ja SEUT 267 artikla – Sitomaton unionin toimi – Tuomioistuinvalvonta – Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) antamat ohjeet – Vähittäispankkituotteiden tuotehallintamenettelyt – Pätevyys – EPV:n toimivalta)

(2021/C 382/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Fédération bancaire française (FBF)

Vastaaja: Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)

Tuomiolauselmä

- 1) SEUT 263 artiklaa on tulkittava siten, että vähittäispankkituotteiden tuotevalvontamenettelystä 22.3.2016 annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden (EPV/GL/2015/18) kaltaisista toimista ei voida nostaa kyseisessä artiklassa tarkoitettua kumoamiskannetta.
- 2) SEUT 267 artiklaa on tulkittava siten, että unionin tuomioistuin on kyseisen artiklan nojalla toimivaltainen arvioimaan vähittäispankkituotteiden tuotevalvontamenettelystä 22.3.2016 annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden (EPV/GL/2015/18) kaltaisten toimien pätevyyden.
- 3) Unionin toimesta esitetyn lainvastaisuusväitteen tutkittavaksi ottaminen kansallisessa tuomioistuimessa ei unionin oikeuden mukaan edellytä sitä, että kyseinen toimi koskee suoraan ja erikseen sitä yksityistä, joka on esittänyt kyseisen väitteen.
- 4) Kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole tullut esille seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa vähittäispankkituotteiden tuotevalvontamenettelystä 22.3.2016 annettujen Euroopan pankkiviranomaisen ohjeiden (EPV/GL/2015/18) pätevyyteen.

(¹) EUVL C 61, 24.2.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 2.8.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein oikeus – Suomi) – A v. B

(Asia C-262/21 PPU) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa – Asetus (EY)

N:o 2201/2003 – Soveltamisala – 2 artiklan 11 alakohta – Lapsen luvattoman poisviemisen tai palauttamatta jättämisen käsite – 25.10.1980 tehty Haagin yleissopimus – Vanhempiensa yhteishuollossa olevan pikkulapsen palauttamista koskeva vaatimus – Kolmansien maiden kansalaiset – Lapsen ja hänen äitinsä siirtäminen asetuksen (EU) N:o 604/2013 (Dublin III) nojalla kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon)

(2021/C 382/04)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Vastapuoli: B

Tuomiolauselmä

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 2 artiklan 11 alakohtaa on tulkittava siten, että tilanne, jossa toinen vanhemmista joutuu ilman toisen vanhemman suostumusta viemään lapsensa tämän asuinpaikkavaltiosta toiseen jäsenvaltioon sellaisen siirtopäätöksen täytäntöön panemiseksi, jonka ensin mainittu jäsenvaltio on antanut kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 perusteella, ja jäämään sittemmin jälkimmäiseen jäsenvaltioon sen jälkeen, kun kyseinen siirtopäätös on kumottu, eivätkä ensin mainitun jäsenvaltion viranomaiset ole päättäneet ottaa siirrettyjä henkilöitä takaisin tai antaa heille lupaa oleskeluun, ei voi merkitä kyseisessä säännöksessä tarkoitettua luvatonta poisviemistä tai luvatonta palauttamatta jättämistä.

(¹) EUVL C 252, 28.6.2021.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 22.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul București, Romania) – SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Asia C-81/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla – Arvonlisävero (ALV) – Direktiivi 2006/112/EU – Perusoikeudet – Ne bis in idem – periaate – Rikosoikeudellisten ja hallinnollisten menettelyjen ja seuraamusten päällekkäisyys – Ei voida soveltaa – Liitännäiset verovelvoitteet – Verovelvollisen rikosoikeudenkäynnin yhteydessä maksaman rahamäärän korot)

(2021/C 382/05)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul București

Asianosaiset

Kantaja: SC Mitliv Exim SRL

Vastaajat: Agenția Națională de Administrare Fiscală ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Määräysosa

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2 ja 63 artiklaa on tulkittava siten, että jos verollisia liiketoimia on tehty ja niihin liittyvä arvonlisäverosaatava on syntynyt, vastaavan verosaatavan maksamiseksi tehtyä – vaikkakin vain tilapäistä – maksua ei voida katsoa aiheettomaksi eikä sen perusteella voi syntyä korkoja sen maksaneen verovelvollisen hyväksi.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 22.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on VA

(Asia C-206/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa – Eurooppalainen pidätysmääräys – Puitepäätos 2002/584/YOS – 8 artiklan 1 kohdan c alakohta – Jäsenvaltion syyttäväviranomaisen syytetoimenpiteitä varten antama eurooppalainen pidätysmääräys, joka perustuu saman viranomaisen toteuttamaan vapaudenmenetyksen käsittävään toimenpiteeseen – Tuomioistuinvalvonnan puuttuminen ennen etsityn henkilön luovuttamista – Seuraukset – Tehokas oikeussuoja – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 47 artikla)

(2021/C 382/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Asianosaiset

Valittaja: VA

Muu osapuoli: Prosecutor of the regional prosecutor's office in Ruse, Bulgaria

Määräysosa

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 8 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön valossa, on tulkittava siten, että ne tehokkaaseen oikeussuojaan, jota eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena syytetoimenpiteitä varten olevan henkilön on saatava, liittyvät vaatimukset eivät täyty, kun sekä eurooppalaisen pidätysmääräyksen että oikeudellisen päätöksen, johon kyseinen määräys perustuu, on antanut syyttäjä, joka voidaan luonnehtia kyseisen puitepäätöksen, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätöksellä 2009/299, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi pidätysmääräyksen antaneeksi oikeusviranomaiseksi mutta edellä mainittuun eurooppalaiseen pidätysmääräykseen tai edellä mainittuun oikeudelliseen päätökseen ei voida kohdistaa pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa tuomioistuINVALVONTAA ennen kuin täytäntöönpanojäsenvaltio on luovuttanut etsityn henkilön.

(¹) EUVL C 262, 10.8.2020.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 1.7.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Pécsi Törvényszék – Unkari) – Tolnatext Bt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-636/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tullikoodeksi – 22 artiklan 6 kohta – 29 artikla – Oikeus tulla kuulluksi – Viran puolesta aloitetut menettelyt – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 94 artikla – Selostuksen puuttuminen syistä, jotka oikeuttavat sen, että vastauksen antaminen ennakkoratkaisukysymykseen on tarpeen pääasian ratkaisemiseksi – Ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2021/C 382/07)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Pécsi Törvényszék

Asianosaiset

Kantaja: Tolnatext Bt.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Määräysosa

Pécsi Törvényszékin (Pécsin alioikeus, Unkari) 30.10.2020 tekemällä päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

(¹) EUVL C 62, 22.2.2021.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 16.2.2021 – Deutsche Lufthansa AG v. AirHelp Germany GmbH

(Asia C-95/21)

(2021/C 382/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG

Vastaaja: AirHelp Germany GmbH

Unionin tuomioistuimen presidentin 17.6.2021 antamalla määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 5.3.2021 – Deutsche Lufthansa AG v. AirHelp Germany GmbH

(Asia C-142/21)

(2021/C 382/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG

Vastaaja: AirHelp Germany GmbH

Unionin tuomioistuimen presidentin 18.6.2021 antamalla määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 22.3.2021 – Deutsche Lufthansa AG v. GE

(Asia C-173/21)

(2021/C 382/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG

Vastaaja: GE

Unionin tuomioistuimen presidentin 14.6.2021 antamalla määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castellón de la Plana (Espanja) on esittänyt 12.5.2021 – Casilda v. Banco Cetelem SA

(Asia C-302/21)

(2021/C 382/11)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castellón de la Plana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Casilda

Vastaaja: Banco Cetelem SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko kansallisen tuomioistuimen unionin oikeuden ensisijaisuutta unionin toimialalla koskevan periaatteen mukaisesti ja erityisesti kulutusluottoja ja kuluttajasopimuksia koskevan säännösten yhteydessä arvioitava viran puolesta sitä, onko Tribunal Supremon, joka on Espanjan ylin tuomioistuin, oikeuskäytäntö, jonka se on vahvistanut tulkittessaan ja soveltaessaan kansallista säännöstä eli sellaisten lainasopimusten, joihin liittyy koronkiskontaa, pätemättömyydestä 23.7.1908 annettua lakia (Ley de 23 de julio de 1908, sobre nulidad de los contratos de préstamos usurarios), siltä osin kuin mainittu oikeuskäytäntö koskee sekä jatkuvaa luottoa koskevan kulutusluottosopimuksen pätemättömyyttä että tällaisen sopimuksen ”pääasiallisen kohteen” määrittämistä ja tarjotun palvelun hinta-laatusuhteen riittävyttä, yhteensopiva unionin oikeuden kanssa, vai riippuuko päinvastoin, kuten Espanjan Tribunal Supremo katsoo, velvollisuus arvioida mainittua yhteensopivuutta unionin oikeuden ja direktiivien kanssa kantajan vaatimuksesta (osapuolten määräämisperiaate), sillä seurauksella, että jos kantaja kansallisen säännöksen nojalla vaatii ainoastaan tai pääasiallisesti sen toteamista, että kulutusluotto on pätemätön koronkiskonnasta, on katsottava, että unionin oikeuden ensisijaisuus ja sen yhdenmukaistamisvaikutus ”eivät ole asian kannalta merkityksellisiä”, vaikka Tribunal Supremon oikeuskäytäntö, jonka se on vahvistanut mainittua koronkiskonnasta annettua lakia tulkittessaan ja soveltaessaan, koskee kansallisen tuomioistuimen ratkaistavana olevan asian kohteena olevaa kulutusluottoa koskevan sopimuksen pääkohteen määrittelyä ja hinta-laatusuhteen riittävyttä?
- b) Onko mainitun Euroopan unionin oikeuden ensisijaisuuden ja yhdenmukaistavan vaikutuksen nojalla kulutusluottoja ja kuluttajasopimuksia koskevan säännösten yhteydessä, kun otetaan huomioon se, että Tribunal Supremo on itse toistuvasti todennut useissa tuomioissaan, että koska ”poissulkeminen”, josta säädetään direktiivin 93/13/EY (1) 4 artiklan 2 kohdassa, joka on yhdenmukaistettu sääntö, on saatettu täysin osaksi Espanjan oikeusjärjestystä, kansallinen tuomioistuin ei voi harjoittaa hintojen tuomioistuinvalvontaa, koska Espanjan oikeusjärjestykseen tai koronkiskonnasta vuonna 1908 annettuun lakiin ei sisälly säännöstä, jossa säädettäisiin yleisesti tällaisesta hintojen tuomioistuinvalvonnasta tai sallittaisiin se, ja kun otetaan lisäksi huomioon se, ettei ole arvioitu, puuttuuko sopimusmääräykseltä, jossa vahvistetaan kulutusluoton hinta, mahdollisesti läpinäkyvyys, direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohdan vastaista, että kansallinen tuomioistuin kansallisen säännöksen eli mainitun koronkiskonnasta annetun vuoden 1908 lain nojalla toimii sopimuksen pätemättömäksi julistamista koskevan normaalin toimivaltansa ulkopuolella ja ottaa käyttöön uutta toimivaltaa eli harjoittaa ”tuomioistuinvalvontaa” sopimuksen pääkohteen osalta, jolloin se määrittää yleisesti joko kulutusluoton hinnan pääomalle maksettavan koron (nimellinen korkoprosentti) perusteella tai kulutusluoton kustannukset luoton todellisen vuosikoron perusteella?
- c) Lopuksi, edellä esitetyn mukaisesti ja ottaen huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistetun sääntelyn ja yhdenmukaistamisen ja erityisesti unionin toimivallan sisämarkkinoiden toiminnan osalta, onko kansallisen tuomioistuimen harjoittama valvonta, jossa vahvistetaan yleisesti kulutusluoton hinta tai kustannukset, vaikka kansallisessa oikeusjärjestyksessä ei ole tälle mitään oikeusperustaa, yhteensopiva SEUT 120 artiklan kanssa, kun otetaan huomioon avoin markkinatalous ja osapuolten sopimusvapauden periaate.

Toinen ennakkoratkaisukysymys:

Onko Euroopan unionin oikeuden ensisijaisuutta unionin toimialalla koskevan periaatteen nojalla ja erityisesti kulutusluottoja ja kuluttajasopimuksia koskevan säännösten yhteydessä, kun otetaan huomioon, että oikeusvarmuuden periaate on välttämätön edellytys kulutusluottojen sisämarkkinoiden moitteettomalle ja tehokkaalle toiminnalle, mainitun oikeusvarmuuden periaatteen, joka on edellytys kulutusluottojen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle erityisesti kulutusluottojen sääntelyä koskevien direktiivien yhteydessä, vastaista se, että luoton todellista vuosikorkoa, joka kulutusluottosopimuksessa voidaan yleisesti vahvistaa kuluttajalle, rajoitetaan tarkoituksena torjua koronkiskontaa, siten kuin Tribunal Supremo on todennut käyttäen perusteita, jotka eivät ole objektiivisia tai täsmällisiä vaan ainoastaan likimääräisiä, jolloin kunkin kansallisen tuomioistuimen harkintavaltaan jätetään tämän rajan konkreettinen määrittely sen ratkaistessa sen käsiteltävänä olevaa asiaa?

(1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia (Espanja) on esittänyt
19.5.2021 – Tráficos Manuel Ferrer S. L. ja D. Ignacio v. Daimler AG**

(Asia C-312/21)

(2021/C 382/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia (Espanja)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Tráficos Manuel Ferrer S. L. ja D. Ignacio

Vastaaja: Daimler AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko sen oikeuden kanssa, joka koskee SEUT 101 artiklan vastaisen kilpailunvastaisen toiminnan takia aiheutuneen vahingon täysimääräistä korvaamista, ja kyseistä määräystä koskevan oikeuskäytännön kanssa yhteensopivana pitää järjestelmää, josta säädetään siviiliprosessilain 394 §:n 2 momentissa ja jonka mukaan kyseinen vahinko kärsinyt toimija veloitetaan korvaamaan osa oikeudenkäyntikuluista sen määrän perusteella, jonka se on perusteettomasti maksanut ylihintana ja joka sille on maksettu takaisin sen korvausvaatimuksen osittaisen hyväksymisen jälkeen, tilanteessa, jossa on kyse kilpailusääntöjen rikkomisen ja sellaisen vahingon välisestä syy-seuraussuhteesta, jonka oikeudenkäynnissä on todettu aiheutuneen, jonka suuruus on vahvistettu ja jonka osalta on myönnetty korvaus?
- 2) Sisältääkö kansallisen tuomioistuimen toimivalta, joka koskee vahinkojen suuruuden arviointia, mahdollisuuden arvioida vahinkojen suuruus toissijaisesti ja itsenäisesti, jos todetaan tilanne, jossa vahingon suuruuden määrittämisen osalta vallitsee tiedon asymmetria tai ylitsempääsemättömiä vaikeuksia, jotka eivät voi olla esteenä vahinko kärsineen toimijan oikeudelle saada täysi korvaus vahingosta, joka on aiheutunut kilpailunvastaisesta toiminnasta, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan SEUT 101 artiklassa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, myös siinä tapauksessa, että toimijalla, joka on kärsinyt vahinkoa sellaisesta kilpailunvastaisesta toiminnasta, joka on perustunut ylihinnan maksamiseen johtaneeseen kartelliin, on oikeudenkäyntimenettelyn aikana ollut mahdollisuus tutustua tietoihin, joihin vastaaja on perustanut asiantuntijakertomuksensa osoittaakseen, ettei korvattavaa vahinkoa ole aiheutunut?
- 3) Sisältääkö kansallisen tuomioistuimen toimivalta, joka koskee vahinkojen suuruuden arviointia, mahdollisuuden arvioida vahinkojen suuruus toissijaisesti ja itsenäisesti, jos todetaan tilanne, jossa vahingon suuruuden määrittämisen osalta vallitsee tiedon asymmetria tai ylitsempääsemättömiä vaikeuksia, jotka eivät voi olla esteenä vahinko kärsineen toimijan oikeudelle saada täysi korvaus vahingosta, joka on aiheutunut kilpailunvastaisesta toiminnasta, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan SEUT 101 artiklassa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, myös siinä tapauksessa, että toimija, joka on kärsinyt vahinkoa kilpailunvastaisesta toiminnasta, joka on perustunut ylihinnan maksamiseen johtaneeseen kartelliin, kohdistaa korvausvaatimuksensa yhteen hallinnollisen päätöksen adressaattiin, joka on solidaarisessa vastuussa kyseisistä vahingoista mutta joka ei myynyt tavaraa tai palvelua, jonka kyseinen vahinko kärsinyt toimija hankki?

**Valitus, jonka PNB Banka AS on tehnyt 25.5.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kymmenes
jaosto) asiassa T-50/20, PNB Banka v. EKP, 12.3.2021 antamasta määräyksestä**

(Asia C-326/21 P)

(2021/C 382/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: PNB Banka AS (edustaja: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen määräyksen

- julistamaan SEUT 264 artiklan nojalla mitättömäksi EKP:n 19.11.2019 tekemän päätöksen, jolla EKP on kieltäytynyt täyttämästä pyyntöä määrätä PNB Bankan pesänhoitaja myöntämään valittajan johtokunnan valtuuttamalle asianajajalle pääsy pankkiin, sen tietoihin, sen henkilöstöön ja resursseihin
- siltä osin kuin unionin tuomioistuin ei itse voi ratkaista asiaa aineellisesti, palauttamaan asian yleiseen tuomioistuimeen, jotta se lausuu kumoamiskanteesta
- velvoittamaan EKP:n korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi 12 valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste: yleinen tuomioistuin tukeutui virheellisesti oikeuskäytäntöön, joka koskee kanteita, joita muut kuin unionin toimien adressaatit ovat nostaneet yleisesti sovellettavista unionin toimista, jotka edellyttävät saattamista osaksi kansallista oikeusjärjestystä tai edellyttävät kansallisia täytäntöönpanotoimia, ja sovelsi kyseistä oikeuskäytäntöä nyt kyseessä olevaan asiaan, joka koskee suoraa kannetta yksittäisestä unionin toimesta, joka on mahdollista riitauttaa ainoastaan SEUT 263 artiklan mukaisella kumoamiskanteella ja jolla on välittömiä oikeusvaikutuksia ilman minkäänlaista tarvetta täytäntöönpanotoimille.

Toinen valitusperuste: määräyksellä loukataan periaatetta, jonka mukaan oikeus saattaa asiansa Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT 263 artiklan nojalla ei voi riippua jäsenvaltioista.

Kolmas valitusperuste: valituksenalainen määräys on ristiriidassa sen yksinomaisen toimivallan kanssa, joka Euroopan unionin tuomioistuimella on SEUT 263 artiklan mukaan.

Neljäs valitusperuste: valituksenalainen määräys on ristiriidassa sen periaatteen kanssa, että oikeussuojakeino ei ole tehokas, jos se rakenteellisista syistä on teoreettinen ja näennäinen.

Viides valitusperuste: valituksenalaisella määräyksellä rikotaan perusoikeuskirjan 51 artiklaa.

Kuudes valitusperuste: valituksenalainen määräys perustuu virheelliseen teleologiseen tulkintaan EKP:n vakavaraisuusvalvontaan liittyvästä toimivallasta.

Seitsemäs valitusperuste: yleinen tuomioistuin jätti ottamatta huomioon, että perusoikeuskirjan 47 artiklan mukainen arviointi on perustettava tapaan, jolla asianomainen unionin toimielin tosiasiaa toimii ja voi toimia, eikä ainoastaan sen kykyyn antaa kolmansia osapuolia sitovia virallisia pakottavia määräyksiä.

Kahdeksas valitusperuste: valituksenalainen määräys perustuu virheelliseen erotteluun vakavaraisuusvalvontaa koskevien oikeussääntöjen ja maksukyvyttömyysmenettelyä koskevien oikeussääntöjen välillä.

Yhdeksäs valitusperuste: yleinen tuomioistuin oletti virheellisesti, ettei EKP:lla ole tarvittavaa toimivaltaa.

Kymmenes valitusperuste: valituksenalainen määräys perustuu virheelliseen olettamaan siltä osin kuin on kyse toimiluvan peruuttamisen vaikutuksesta EKP:n toimivaltaan nähden.

Yhdestoista valitusperuste: yleinen tuomioistuin oletti virheellisesti, että EKP noudatti 5.11.2019 annettua tuomiota EKP ym. v. Trasta Komerbanka ym. (C-663/17 P, C-665/17 P ja C-669/17 P, EU:C:2019:923).

Kahdestoista valitusperuste: yleinen tuomioistuin ei lausunut asianmukaisesti valittajan perusteista, jotka koskivat valittajan oikeutta tulla kuulluksi, EKP:n perusteluvollisuutta ja periaatetta, jonka mukaan ei ole mahdollista perustaa vaatimustaan omaan virheelliseen toimintaansa (nemo auditor).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil n° 17 de Madrid (Espanja) on esittänyt
27.5.2021 – European Superleague Company, S. L. v. Unión de Federaciones Europeas de Fútbol
(UEFA) ja Fédération internationale de football association (FIFA)**

(Asia C-333/21)

(2021/C 382/14)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil n° 17 de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: European Superleague Company, S. L.

Vastaajat: Unión de Federaciones Europeas de Fútbol (UEFA) ja Fédération internationale de football association (FIFA)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 102 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään määräävän markkina-aseman väärinkäyttö, joka muodostuu siitä, että FIFAn ja UEFA:n perussääntöjen (erityisesti FIFAn perussäännön 22 ja 71–73 artiklassa, UEFA:n perussäännön 49 ja 51 artiklassa sekä kaikissa vastaavissa artikloissa, jotka sisältyvät jäsenyhdistysten ja kansallisten liigojen perussääntöihin) mukaan näiden yhteisöjen, joille on annettu yksinomainen toimivalta järjestää tai hyväksyä jalkapalloseurojen välisiä kansainvälisiä kilpailuja Euroopassa, on annettava ennalta suostumuksensa sille, että kolmas yhteisö voi perustaa Superliigan kaltaisen uuden Euroopan laajuisen seurojen välisen kilpailun, erityisesti kun ei ole olemassa objektiivisten, avoimien ja syrjimättömien kriteerien perusteella vahvistettua menettelyä, ja kun otetaan huomioon mahdollinen FIFAa ja UEFAa koskeva eturistiriita?
- 2) Onko SEUT 101 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään se, että FIFA ja UEFA edellyttävät perussääntöissään (erityisesti FIFAn perussäännön 22 ja 71–73 artiklassa, UEFA:n perussäännön 49 ja 51 artiklassa sekä kaikissa vastaavissa artikloissa, jotka sisältyvät kansallisten jäsenyhdistysten ja liigojen perussääntöihin) näiden yhteisöjen, joille on annettu yksinomainen toimivalta järjestää tai hyväksyä jalkapalloseurojen välisiä kansainvälisiä kilpailuja Euroopassa, ennalta antamaa suostumusta sille, että kolmas yhteisö voi perustaa Superliigan kaltaisen uuden Euroopan laajuisen seurojen välisen kilpailun, erityisesti kun ei ole olemassa objektiivisten ja syrjimättömien kriteerien perusteella vahvistettua menettelyä, ja kun otetaan huomioon mahdollinen FIFAa ja UEFAa koskeva eturistiriita?
- 3) Onko SEUT 101 ja/tai SEUT 102 artiklaa tulkittava siten, että niissä kielletään FIFAn, UEFA:n, niiden jäsenliittojen ja/tai kansallisten liigojen menettely, jossa Superliigaan osallistuvia seuroja ja/tai niiden pelaajia uhataan seuraamuksilla, tällaisten seuraamusten mahdollisen ehkäisevän vaikutuksen vuoksi? Onko SEUT 101 ja/tai SEUT 102 artiklan kanssa ristiriidassa se, että seuraamuksina määrätään kilpailuista poissulkeminen tai kielto osallistua maajoukkueiden otteluihin, jos tällaiset seuraamukset eivät perustu objektiivisille, avoimille ja syrjimättömille kriteereille?
- 4) Onko SEUT 101 ja/tai SEUT 102 artiklaa tulkittava siten, että FIFAn perussäännön 67 ja 68 artikla ovat niiden kanssa yhteensopimattomat siltä osin kuin niiden mukaan UEFA ja sen kansalliset jäsenliitot ovat ”kaikkien niiden oikeuksien alkuperäisiä haltijoita, jotka voidaan johtaa niiden toimivaltaan kuuluvista kilpailuista”, jolloin osallistuvilta seuroilta ja kaikilta vaihtoehtoisten kilpailujen järjestäjiltä evätään näiden oikeuksien alkuperäinen omistus ja pidätetään ensin mainituille yksinoikeus niiden markkinointiin?
- 5) Jos FIFA ja UEFA yksikköinä, joille on myönnetty yksinomainen toimivalta järjestää ja hyväksyä jalkapalloseurojen välisiä kansainvälisiä kilpailuja Euroopassa, kieltävät tai vastustavat Superliigan järjestämistä perussääntöjensä edellä mainittujen määräysten perusteella, onko SEUT 101 artiklaa tulkittava siten, että kyseisiin kilpailunrajoituksiin voidaan soveltaa kyseisessä artiklassa käyttöön otettua poikkeusta, ottaen huomioon, että tuotantoon kohdistuu huomattavia rajoituksia, FIFAn/UEFAn tarjoamiin tuotteisiin nähden vaihtoehtoisten tuotteiden tulo markkinoille estetään ja innovaatioita rajoitetaan asettamalla esteitä muille formaateille ja toimintatavoille, mikä poistaa potentiaalista kilpailua markkinoilla ja rajoittaa kuluttajan valinnanvapautta? Onko kyseinen rajoitus objektiivisesti perusteltavissa siten, että voidaan katsoa, että SEUT 102 artiklassa tarkoitettua määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä ei ole tapahtunut?
- 6) Onko SEUT 45, SEUT 49, SEUT 56 ja/tai SEUT 63 artiklaa tulkittava siten, että FIFAn ja UEFA:n perussääntöihin sisältyvän kaltainen määräys (erityisesti FIFAn perussäännön 22 ja 71–73 artikla, UEFA:n perussäännön 49 ja 51 artikla sekä kaikki muut kansallisten jäsenyhdistysten [ja] liigojen perussääntöihin sisältyvät samankaltaiset artiklat) merkitsee kyseisissä määräyksissä tunnustettujen perusvapauksien vastaista rajoitusta, kun sille, että jäsenvaltion asettanut taloudellinen toimija voi perustaa Superliigan kaltaisen Euroopan laajuisen jalkapalloseurojen kilpailun on vaadittu näiden elinten ennalta myöntämää lupaa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla (Espanja) on esittänyt 27.5.2021 – Delia v. Vicente

(Asia C-335/21)

(2021/C 382/15)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Delia

Vastaaja: Vicente

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko direktiivin 93/13⁽¹⁾ ja siinä tarkoitetun tehokkuusperiaatteen, tarkasteltuina yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitetun tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden kanssa, mukaisena pitää sellaista asianajajan käynnistämää maksamattomien palkkioiden perimistä koskevaa summaarista menettelyä, jossa tuomari ei voi tutkia viran puolesta kuluttajasopimuksen ehtojen mahdollista kohtuuttomuutta, koska hän ei missään vaiheessa osallistu kyseiseen menettelyyn, ellei asiakas riitautaa vaatimusta ja ellei jompikumpi osapuolista sen jälkeen nosta kannetta tuomioistuimen kirjaajan antamasta lopullisesta päätöksestä, jolla kyseinen vaatimus on ratkaistu?
- 2) Voidaanko direktiivin 93/13 ja siinä tarkoitetun tehokkuusperiaatteen, tarkasteltuina yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitetun tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden kanssa, mukaisena pitää sitä, että tällaisessa menettelyssä tuomioistuimen viran puolesta tai asianosaisen pyynnöstä mahdollisesti tekemä sopimusehtojen kohtuuttomuuden valvonta tapahtuu muun kuin lainkäyttöelimen, kuten tuomioistuimen kirjaajan, tekemästä päätöksestä nostetun kanteen yhteydessä, kun tällainen muutoksenhaku voi lähtökohtaisesti koskea ainoastaan kyseisen päätöksen kohdetta ja kun siinä ei voida käyttää muita todistuskkeinoja kuin asianosaisten ennestään esittämiä asiakirjatodisteita?
- 3) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisen, asianajajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen sisältyvän ehdon, jossa määrätään asianajajapalkkioiden maksamisesta siinä erityistapauksessa, että asiakas asianajajan tietämättä tai hänen neuvonsa vastaisesti luopuu kanteesta ennen tuomioistuinmenettelyn päättymistä tai sopii kyseisen elimen kanssa muusta järjestelystä, katsottava kuuluvan direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan, koska sitä on pidettävä sopimuksen pääkohdetta, käsiteltävässä tapauksessa hintaa, koskevana ehtona?
- 4) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko kyseistä ehtoa, jossa asianajajapalkkiot vahvistetaan viittaamalla sellaiseen asianajajayhteisön palkkiotaulukkoon, jossa annetaan tapauskohtaisesti erilaisia sääntöjä, ja josta ei mainittu mitään ennen sopimuksen tekoa annetuissa tiedoissa, pitää direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla selkeänä ja ymmärrettävänä?
- 5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voidaanko direktiivissä 2005/29⁽²⁾ tarkoitettuna sopimattomana kaupallisena käytäntönä pitää sitä, että asianajajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen sisällytetään kyseessä olevan kaltaisen ehto, jossa asianajajapalkkiot vahvistetaan ainoastaan viittaamalla sellaiseen asianajajayhteisön palkkiotaulukkoon, jossa annetaan tapauskohtaisesti erilaisia sääntöjä, ja josta ei mainittu mitään kaupallisessa tarjouksessa ja ennen sopimuksen tekoa annetuissa tiedoissa?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL 2005, L 149, s. 22).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação do Porto (Portugali) on esittänyt 4.6.2021 – ING
Luxemburg SA v. VX**

(Asia C-346/21)

(2021/C 382/16)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Porto

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ING Luxemburg SA

Vastapuoli: VX

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko asetuksen (EY) N:o 1393/2007⁽¹⁾ 8 artiklaa tulkita siten, että kanteen tiedoksianto toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle yhtiölle kirjatulla kirjeellä ilman, että käytetään asetuksen N:o 1393/2007 liitteessä II olevaa vakiolomaketta, katsotaan päteväksi nyt käsiteltävän asian olosuhteissa?
- 2) Voidaanko asetusta (EY) N:o 1393/2007 ja sen taustalla olevia unionin oikeusperiaatteita tulkita siten, että ne ovat esteenä Portugalin siviiliprosessilain 191 §:n 2 momentin soveltamiselle nyt käsiteltävässä asiassa siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä säädetään, että kanteen tiedoksiannon pätemättömyyteen on vedottava tietyssä määräajassa (josta on ilmoitettu riitauttamista varten)?

⁽¹⁾ Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1393/2007 (EUVL 2007, L 324, s. 79).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 14.6.2021 – R.T. v.
Hauptzollamt Hamburg**

(Asia C-368/21)

(2021/C 382/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: R.T.

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 30 ja 60 artiklaa tulkittava siten, että kolmannessa maassa rekisteröidyn kuljetusvälineen, joka on tuotu unioniin tullioikeudellisten säännösten vastaisesti, arvonnäkövero-oikeudellinen maahantuontipaikka on jäsenvaltiossa, jossa tullisäännöksiä on rikottu ja kuljetusvälinettä käytettiin ensi kertaa unionissa kuljetusvälineenä, vai onko se jäsenvaltiossa, jossa tullisäännöksiin perustuvat velvoitteensa laiminlyöneen henkilön vakituinen asuinpaikka on ja jossa hän käyttää ajoneuvoa?

- 2) Siltä varalta, että maahantuontipaikka on jossain toisessa jäsenvaltiossa kuin Saksassa: onko direktiivin 2006/112/EY ja erityisesti sen 30 ja 60 artiklan vastaista, jos jäsenvaltion oikeussäännössä todetaan, että asetuksen N:o 952/2013 ⁽²⁾ 87 artiklan 4 kohtaa sovelletaan vastaavalla tavalla tuonnin arvonlisäveroon?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 17.6.2021 – Freikirche der Siebenten-Tags- Adventisten in Deutschland KdöR

(Asia C-372/21)

(2021/C 382/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Freikirche der Siebenten-Tags- Adventisten in Deutschland KdöR

Muu osapuoli: Bildungsdirektion für Vorarlberg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluuko tilanne, jossa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tunnustettu ja sinne sijoittautunut uskonnollinen yhteisö hakee toisessa jäsenvaltiossa tukea tunnustukselliseksi tunnustamalleen, kyseisen toisen jäsenvaltion oikeuden mukaisesti rekisteröidyn yhdistyksen tässä toisessa jäsenvaltiossa ylläpitämälle yksityiskoululle, unionin oikeuden ja erityisesti SEUT 56 artiklan soveltamisalaan, kun otetaan huomioon SEUT 17 artikla?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa tunnustuksellisten yksityiskoulujen tukemisen edellytykseksi asetetaan se, että hakija on tunnustettu kansallisen oikeuden mukaisesti kirkoksi tai uskonnolliseksi yhteisöksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 24.6.2021 – Ryanair DAC v. Happy Flights Srl, aiemmin Happy Flights Sprl

(Asia C-386/21)

(2021/C 382/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ryanair DAC

Vastapuoli: Happy Flights Srl, aiemmin Happy Flights Sprl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu käsite ”sopimusta koskeva asia” kattaa korvauskanteen, jonka perintäyhtiö, joka on lentokuljetussopimukseen nähden ulkopuolinen taho, on nostonut myöhemmin matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽²⁾ perusteella, vaikka kyseinen yhtiö ei ole osoittanut tullessa alkuperäisen sopimuskumppanin tilalle kaikkien hänen oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa osalta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että kanteen perusteena olevan veloitteen täytäntöönpanopaikka on lentokuljetussopimuksen täytäntöönpanopaikka eli lennon lähtöpaikka tai määränpää taikka mahdollisesti muu paikka?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Erfurt (Saksa) on esittänyt 23.6.2021 – A v. B

(Asia C-388/21)

(2021/C 382/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Erfurt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A

Vastaaja: B

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2007/46/EY ⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohdan, 26 artiklan 1 kohdan ja 46 artiklan – luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 715/2007 ⁽²⁾ 4, 5 ja 13 artiklan kanssa – tarkoituksena ja tavoitteena myös suojella moottoriajoneuvojen yksittäisten ostajien intressejä ja heidän omaisuuttaan? Sisältyykö tähän myös yksittäisen ajoneuvonostajan intressi olla hankkimatta ajoneuvoa, joka ei ole unionin oikeuden sääntöjen mukainen, ja erityisesti olla hankkimatta ajoneuvoa, jossa on asetuksen (EY) N:o 715/2007 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kielletty estolaite?
- 2) Edellytetäänkö unionin oikeudessa, erityisesti tehokkuusperiaatteen ja unionin perusoikeuksien sekä luonnon omien oikeuksien nojalla, että ajoneuvonostajalla on siviilioikeudellinen oikeus vaatia vahingonkorvausta ajoneuvonvalmistajalta, kun kyseessä on ajoneuvonvalmistajan syyksi luettava – tuottamuksellinen tai tahallinen – toiminta saatettaessa markkinoille ajoneuvo, jossa on asetuksen (EY) N:o 715/2007 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kielletty estolaite?

⁽¹⁾ Puiteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY (Puitedirektiivi) (EUVL 2007, L 263, s. 1).

⁽²⁾ Moottoriajoneuvojen tyyppi hyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht München I (Saksa) on esittänyt 29.6.2021 – KT ja NS v. FTI Touristik GmbH

(Asia C-396/21)

(2021/C 382/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht München I

Pääasian asianosaiset

Valittajat: KT ja NS

Vastapuoli: FTI Touristik GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Pidetäänkö matkakohteessa esiintyvän infektiotaudin johdosta määrättyjä rajoituksia direktiivin (EU) 2015/2302⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna vaatimustenmukaisuuden laiminlyöntinä myös silloin, kun infektiotaudin maailmanlaajuisen leviämisen vuoksi sellaisia rajoituksia asetettiin sekä matkustajan asuinpaikassa että myös muissa maissa?

⁽¹⁾ Matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta 25.11.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2302 (EUVL 2015, L 326, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 28.6.2021 – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers ja Ordre des avocats du barreau de Paris v. Premier ministre ja Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Asia C-398/21)

(2021/C 382/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers ja Ordre des avocats du barreau de Paris

Vastaajat: Premier ministre ja Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Ennakkoratkaisukysymys

Loukataanko direktiivin 2011/16⁽¹⁾ 8 ab artiklan 5 kohdassa säädettyä

— Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 artiklassa vahvistettua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, koska kyseinen kohta ei lähtökohtaisesti ole esteenä sille, että asianajajia, jotka osallistuvat rajatylittävään järjestelyyn oikeudellisinä neuvonantajina, pidettäisiin välittäjinä, joilla on velvollisuus raportoida veroviranomaisille rajatylittävää verojärjestelyä koskevan ilmoituksen edellyttämät tiedot tai velvollisuus ilmoittaa kyseisestä raportointi-velvollisuudesta toiselle välittäjälle?

- Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa vahvistettuja oikeuksia kirjeenvaihdon kunnioitukseen ja yksityiselämän suojaan, koska kyseinen kohta ei lähtökohtaisesti ole esteenä sille, että asianajajia, jotka osallistuvat rajatylittävään järjestelyyn asiakkaansa oikeudellisen tilanteen arvioijina, pidettäisiin välittäjinä, joilla on velvollisuus raportoida veroviranomaisille rajatylittävää verojärjestelyä koskevan ilmoituksen edellyttämät tiedot tai velvollisuus ilmoittaa kyseisestä raportointivelvollisuudesta toiselle välittäjälle?

(¹) Hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15.2.2011 annettu neuvoston direktiivi 2011/16/EU (EUVL 2011, L 64, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 6.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-322/19, El-Qaddafi v. neuvosto, 21.4.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-413/21 P)

(2021/C 382/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: V. Piessevaux ja M. Bishop)

Muu osapuoli: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi

Vaatimukset

Valittaja vaati, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion
- ratkaisee asian lopullisesti tämän valituksen kohteena olevien kysymysten osalta ja hylkää unionin yleisen tuomioistuimessa nostetun kanteen sekä
- velvoittaa kantajan unionin yleisen tuomioistuimessa korvaamaan tästä muutoksenhakumenettelystä ja asian T-322/19 käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen asiassa T-322/19 antamassaan valituksenalaisessa tuomiossa seuraavilta osin:

- ensimmäinen valitusperuste: Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan, luettuna yhdessä sen 53 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, rikkominen ja neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/1333 (¹) virheellinen tulkinta
- toinen valitusperuste: neuvoston päätöksen 2015/1333 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 1 kohdan sekä neuvoston asetuksen 2016/44 (²) 6 artiklan 1 kohdan virheellinen tulkinta
- kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin otti neuvoston väitteet huomioon vääristyneellä tavalla, loukkasi periaatetta, jonka mukaan lausumat on toistettava sanataarkasti, tulkitsi virheellisesti neuvoston päätöstä 2015/1333 ja neuvoston asetusta 2016/44 ja rikkoi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa
- neljäs valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin otti todisteet huomioon vääristyneellä tavalla, loukkasi periaatetta, jonka mukaan asiakirjat ja lausumat on toistettava sanataarkasti, rikkoi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa, luettuna yhdessä sen 53 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, sekä rikkoi SEUT 263 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa

(¹) Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä, ja päätöksen 2011/137/YUTP kumoamisesta 31.7.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/1333 (EUVL 2015, L 206, s. 34).

(²) Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 204/2011 kumoamisesta 18.1.2016 annettu neuvoston asetukset (EU) 2016/44 (EUVL 2016, L 12, s. 1).

Valitus, jonka Ryanair DAC on tehnyt 16.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kymmenes jaosto) asiassa T-628/20, Ryanair v. komissio (Espanja; Covid-19), 19.5.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-441/21 P)

(2021/C 382/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ryanair DAC (edustajat: V. Blanc, E. Vahida ja F.-C. Laprévote, avocats, S. Rating, abogado, ja I. G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- valituksenalainen tuomio on kumottava
- valtiontuesta SA.57659 (2020/N) – Espanja – COVID-19: pääomitusrahasto – 31.7.2020 annettu komission päätös C (2020) 5414 final on SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan mukaisesti kumottava ja
- komissio on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Ryanairille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja ensimmäisessä oikeusasteessa esiintyneet ja tässä valitusasteessa (mahdollisesti) esiintyvät väliintulijat on velvoitettava vastaamaan omista kuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kuuteen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään valittajan väitteen, jonka mukaan syrjintäkiellon periaatetta on perusteettomasti loukattu.

Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja selvästi ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla siltä osin kuin kyse on valittajan väitteestä, jonka mukaan sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta on loukattu.

Kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja selvästi ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla hylätessään valittajan väitteen vertailun suorittamatta jättämisestä.

Neljäs valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja ilmeisen arviointivirheen tuen luokittelussa tukiohjelmaksi.

Viides valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja selvästi ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla siltä osin kuin kyse on siitä, ettei komissio aloittanut muodollista tutkintamenettelyä.

Kuudes valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja selvästi ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla siltä osin kuin kyse on siitä, ettei komissio ole esittänyt perusteluja.

Valitus, jonka ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S ja Danske Fragtmænd A/S ovat 15.7.2021 tehneet unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-561/18, ITD ja Danske Fragtmænd v. komissio, 5.5.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-442/21 P)

(2021/C 382/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S ja Danske Fragtmænd A/S (edustaja: asianajaja L. Sandberg-Mørch)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Jørgen Jensen Distribution A/S, Dansk Distribution A/S ja Tanskan kuningaskunta

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

- kumoamaan yleisen tuomioistuimen 5.5.2021 asiassa T-561/18 antaman tuomion niiltä osin kuin siinä on hylätty valittajien esittämät perusteet, joiden mukaan komissiolla oli vakavia vaikeuksia katsoessaan, että postin yleispalvelun tarjoamisesta maksettava korvaus merkitsi sisämarkkinoille soveltuvaa tukea; että komissiolla oli vakavia vaikeuksia osoittaa, että valtion takaus merkitsi olemassa olevaa tukea, ja että komissiolla oli vakavia vaikeuksia siltä osin kuin kyse oli kulujen epäasianmukaista kohdentamista koskevasta arvioinnista
- velvoittamaan vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Yleinen tuomioistuin teki ensinnäkin oikeudellisen virheen ja otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan, ettei komissiolla ollut vakavia vaikeuksia siltä osin kuin oli kyse aineettomien hyötyjen (yhtiön maine ja koko alueen kattaminen), joista Post Danmark nautti postin yleispalvelun tarjoamisesta maksettavan korvauksen perusteella, jättämisestä vältettyjen nettokustannusten laskennan ulkopuolelle.
2. Toiseksi yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei komissiolla ollut vakavia vaikeuksia, kun se katsoi, että tuki oli sisämarkkinoille soveltuvaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevien puitteiden perusteella postin yleispalveluvelvoitteen täyttämisen osalta, mutta salli sellaisia kustannuksia koskevan tuen, jotka aiheutuivat työntekijöiden irtisanomisesta Post Danmarkin muutoksen/ rakenneuudistuksen yhteydessä.
3. Kolmanneksi yleinen tuomioistuin teki SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan 2 kohdan vastaisen oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei komissiolla ollut vakavia vaikeuksia, kun se totesi, ettei yleiskustannusten ylisuuri kohdentaminen yleispalveluun kuuluviin toimintoihin merkinnyt valtiontukea.

Valittajat väittävät, että yleisen tuomioistuimen virheellinen arviointi perustuu kahteen oikeudelliseen virheeseen, jotka liittyvät seuraaviin perusteisiin:

- a. Yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kustannuslaskentaa koskevien vuoden 2006 ohjeiden 4 §:n 4 momentin 4 kohta ja vuoden 2011 ohjeiden 4 §:n 3 momentin c kohta merkitsevät ainoastaan vuoden 2006 ohjeiden ja vuoden 2011 ohjeiden 4 §:n 4 momentin a ja b kohdassa säädettyjen periaatteiden soveltamista yleispalveluvelvoitteeseen.
- b. Yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että sen, että Post Danmarkin yleiskustannusten kohdentaminen on tehty asianmukaisesti, vahvistaa se, että Post Danmarkin tilit on tarkastettu säännöllisesti.

Kanne 16.7.2021 – Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-444/21)

(2021/C 382/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Hermes ja M. Noll-Ehlers)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ (jäljempänä direktiivi) 4 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska
 - se ei ole osoittanut erityisten suojelutoimenpiteiden alueiksi mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kuuden vuoden kuluessa 217 aluetta niistä 423 Atlantin vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista, jotka on lueteltu 7.12.2004 tehdystä komission päätöksessä 2004/813/EY,⁽²⁾ sellaisena kuin se on päivitettyä 12.11.2007 tehdyllä komission päätöksellä 2008/23/EY⁽³⁾ ja 12.12.2008 tehdyllä komission päätöksellä 2009/96/EY;⁽⁴⁾
 - se ei ole asettanut aluekohtaisia yksityiskohtaisia suojelutavoitteita 140 alueelle niistä 423 alueesta, jotka on lueteltu edellä mainituissa komission päätöksissä, ja
 - se ei ole millään edellä mainituissa komission päätöksissä luetelluista 423 alueesta toteuttanut tarvittavia suojelutoimenpiteitä, jotka vastaavat direktiivin liitteen I luontotyyppien ja liitteessä II esitettyjen lajien ekologiaa vaatimuksia alueilla.
- velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Irlanti ei ole perustanut eikä suojellut ja käyttänyt Natura 2000 –verkostoaan direktiivissä vahvistettujen lakisääteisten vaatimusten mukaisesti.

Irlanti ei ensiksikään ole noudattanut direktiivin 4 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole osoittanut mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kuuden vuoden kuluessa kaikkia edellä mainituissa komission päätöksissä mainittuja 423 aluetta erityisten suojelutoimenpiteiden alueiksi. Tämä laiminlyönti koski 217 aluetta täydentävässä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

Toiseksi Irlanti ei ole noudattanut direktiivin 4 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole asettanut aluekohtaisia suojelutavoitteita kaikille kyseessä oleville 423 alueelle. Tämä laiminlyönti koski 140 aluetta täydentävässä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

Kolmanneksi Irlanti ei ole toteuttanut tarvittavia suojelutoimenpiteitä, jotka vastaavat liitteen I luontotyyppien ja liitteessä II esitettyjen lajien ekologiaa vaatimuksia direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti niillä 423 alueella, joita tämä jäsenyysselvöitysten noudattamatta jättäminen koskee. Irlannin suojelutoimenpiteitä koskeva käytäntö on johtanut tilanteeseen, jossa yhdelläkään niistä 423 alueesta, joita tämä jäsenyysselvöitysten noudattamatta jättäminen koskee, ei täydentävässä perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa ollut direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa asetettuja lakisääteisiä vaatimuksia vastaavia suojelutoimenpiteitä. Useilla alueilla ei ollut minkäänlaisia suojelutoimenpiteitä. Toisilla alueilla oli suojelutoimenpiteitä vain osalle alueilla merkittävissä määrin esiintyvistä relevanteista liitteen I luontotyypeistä ja liitteessä II esitetyistä lajeista. Lisäksi suurelta joukolta alueita puuttuvat aluekohtaisiin, selvästi määriteltäviin suojelutavoitteisiin perustuvat suojelutoimenpiteet. Lisäksi Irlanti on myös yleisesti ja toistuvasti jättänyt noudattamatta direktiivin 6 artiklan 1 kohtaa asettamalla suojelutavoitteita, jotka eivät ole riittävän täsmällisiä ja yksityiskohtaisia ja joissa ei oteta huomioon kaikkia merkittäviä paineita ja uhkia.

⁽¹⁾ EYVL 1992, L 206, s. 7.

⁽²⁾ 2004/813/EY: neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisesta luettelosta Atlantin luonnonmaantieteellisellä vyöhykkeellä olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista 7.12.2004 tehty komission päätös (EUVL 2004, L 387, s. 1).

⁽³⁾ 2008/23/EY: neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisen, Atlantin vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista tehdyn luettelon ensimmäisestä päivityksestä 12.11.2007 tehty komission päätös (EUVL 2008, L 12, s. 1).

⁽⁴⁾ 2009/96/EY: neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisen, Atlantin vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista tehdyn luettelon toisesta päivityksestä 12.12.2008 tehty komission päätös (EUVL 2009, L 43, s. 466).

Valitus, jonka Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA ja Engie SA ovat tehneet 22.7.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-516/18 ja T-525/18, Luxemburg ym. v. komissio, 12.5.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-454/21 P)

(2021/C 382/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA ja Engie SA (edustajat: C. Rydzynski, B Le Bret, M. Struys ja F. Pili, avocats)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta:

- ottamaan tämän kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluiksi
- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-516/18 ja T-525/18, Luxemburg ja Engie Global LNG Holding ym. v. komissio, 12.5.2021 antaman tuomion
- ratkaisemaan asian lopullisesti itse unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti ja ensisijaisesti hyväksymään Engien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset tai toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), jonka Luxemburg on myöntänyt Engielle, 20.6.2018 annetun komission päätöksen (EU) 2019/421 2 artiklan (EUVL 2019, L 78, p. 1) siltä osin kuin siinä määrätään tuen takaisinperinnästä
- toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Engie Global LNG Holding, Engie Invest International ja Engie vetoavat valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä ja ottanut tosiseikkoja huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on määritellyt suppean viitekehyksen (i) jättämällä emo- ja tytäryhtiöitä koskevan direktiivin tämän viitekehyksen määritelmän ulkopuolelle; (ii) luomalla yhteyden Luxemburgin tuloverolain 164 ja 166 §:n välille; (iii) katsomalla, että ZORAn kertymät olivat voitonjakoa ja (iv) arvioimalla, että kyseessä olleilla verotusasioissa annetuilla ennakkoratkaisuilla myönnettiin valikoiva veroetu.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä ja ottanut tosiseikkoja huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on osoittanut valikoivan veroedun olemassaolon suhteessa tämän oikeuden väärinkäyttöä koskevaan Luxemburgin säännökseen (i) määritetyn viitekehyksen osalta (ii) valikoivaa etua yksilöidessään ja (ii) tulkitessaan Luxemburgin oikeutta.

Valittajat päättelevät ensimmäisen ja toisen valitusperusteen perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi valittajien esittämät väitteet sen kumoamiskanteen yhteydessä, jossa kyse oli toimivallan jakoa Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden välillä koskeviin SEUT 2, 3, 4 ja 5 artiklaan, luettuina yhdessä SEUT 113-117 artiklan kanssa, perustuvan komission toimivallan rajallisuudesta.

Lopuksi unionin yleisen tuomioistuimen määräämä tuen takaisin periminen oli oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden vastaista.

Valitus, jonka China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory ja Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd ovat tehneet 2.8.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-254/18, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ym. v. komissio, 19.5.2021 antamasta tuomiosta

(Asia C-478/21 P)

(2021/C 382/28)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittajat: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory ja Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (edustajat: R. Antonini, avvocato, E. Monard ja B. Maniatis, avocats)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain Pam, Ulefos Oy

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- hyväksyy valittajien unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa esittämät vaatimukset ja kumoaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuonnissa ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä tiettyjen Intiasta peräisin olevien valurautatavaroiden tuontia koskevan tutkimuksen päättämisestä 29.1.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/140⁽¹⁾, siltä osin kuin se koskee CCCME:tä, yksittäisiä yhtiöitä ja asianomaisia jäseniä
- määrää, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja sen on korvattava valittajien oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa ja että väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste. Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei perusasetuksen⁽²⁾ 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohtaa ja hyvän hallinnon periaatetta ollut rikottu tuontia koskevien tietojen osalta.

Toinen valitusperuste. Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 7 kohtaa ja hyvän hallinnon periaatetta ollut rikottu jättämällä perustamatta vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat päätelmät niitä tukevaan näyttöön ja objektiiviseen tarkasteluun.

Kolmas valitusperuste. Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttäminen edellyttänyt segmenttikohtaista tarkastelua.

Neljäs valitusperuste. Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohtaa ollut rikottu siksi, ettei osassa unioniin suuntautunutta myyntiä ollut todettu hinnan alittavuutta.

Viides valitusperuste. Unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut väärää oikeudellista arviointiperustetta katsoessaan, että kolmas kanneperuste oli jätettävä osittain tutkimatta. Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei perusasetuksen 6 artiklan 7 kohtaa, 19 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 20 artiklan 2 ja 4 kohtaa ollut rikottu eikä puolustautumisoikeuksia ollut loukattu olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmaisemista koskevan vaatimuksen osalta.

⁽¹⁾ EUVL 2018, L 25, s. 6.

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016 L 176, s. 21).

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 25.6.2021 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-345/20) ⁽¹⁾

(2021/C 382/29)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 329, 5.10.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 17.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln – Saksa) – Deutsche Lufthansa AG v. LE

(Asia C-629/20) ⁽¹⁾

(2021/C 382/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 1.3.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln – Saksa) – AX v. Deutsche Lufthansa AG

(Asia C-9/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 88, 15.3.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 29.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Hamburg – Saksa) – flightright GmbH v. Ryanair DAC

(Asia C-37/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 163, 3.5.2021.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 18.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Landgericht Köln – Saksa) – Deutsche Lufthansa AG v. BC**

(Asia C-106/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 10.5.2021.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 24.6.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Landgericht Düsseldorf – Saksa) – Nokia Technologies Oy v. Daimler AG, muina osapuolina
Continental Automotive GmbH ym.**

(Asia C-182/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 252, 28.6.2021.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.7.2021 – Ryanair ja Laudamotion v. komissio

(Asia T-866/19) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Lentoliikenne – Asetus (EY) N:o 1008/2008 – Schipholin ja Lelystadin lentoasemien väliset liikenteenjakamissäännöt – Etusija Lelystadin lähtö- ja saapumisaikojen jaossa – Sääntelytoimi, joka edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä – Toimi ei koske kantajaa erikseen – Tutkimatta jättäminen)

(2021/C 382/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Ryanair DAC (Swords, Irlanti) ja Laudamotion GmbH (Schwechat, Itävalta) (edustajat: asianajajat E. Vahida ja I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci ja W. Mölls)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus lentoasemia Amsterdam Schiphol ja Amsterdam Lelystad koskevien liikenteenjakamissääntöjen vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 19 artiklan mukaisesti 24.9.2019 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2019/1585 (EUVL 2019, L 246, s. 24) kumoamiseksi

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Alankomaiden kuningaskunnan väliintulohakemuksesta ei ole tarpeen lausua.
- 3) Ryanair DAC ja Laudamotion GmbH vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 4) Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 2.3.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.7.2021 – AI v. ECDC

(Asia T-79/20) ⁽¹⁾

(Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Henkilöstö – ECDC:n henkilöstö – Työpaikkakiusaaminen – Henkilöstösääntöjen 12 a artikla – Kunnian loukkaaminen – Avustamispyyntö – Henkilöstösääntöjen 24 artikla – Avustamispyynnön hylkääminen – Oikeus tulla kuulluksi – Alustavan näytön puuttuminen – Huolenpitovelvollisuus – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2021/C 382/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: AI (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus (ECDC) (asiamiehet: A. Iber ja J. Mannheim, avustajineen asianajajat de D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä sellaisen ECDC:n 5.4.2019 tekemän päätöksen, jolla hylätään kantajan 10.4.2018 esittämä avustamispyyntö, ja tarvittaessa sellaisen ECDC:n 4.11.2019 tekemän päätöksen kumoamiseksi, jolla hylätään valitus 5.4.2019 tehdystä päätöksestä, ja toisaalta korvauksen saamiseksi vahingosta, jota kantajalle väitetään aiheutuneen

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) AI veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 129, 20.4.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.7.2021 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (seitsemän mustaa samankeskistä ympyrää sisältävä oranssi neliö)

(Asia T-455/20) (¹)

(EU-tavaramerkki – Mitättömyysmenettely – Seitsemän mustaa samankeskistä ympyrää sisältävää oranssia neliötä esittävä EU-kuviomerkki – Ehdoton hylkäysperuste – Merkki, joka koostuu yksinomaan teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavaran muodosta – Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohhta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohhta)

(2021/C 382/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Roxtec AB (Karlskrona, Ruotsi) (edustajat: asianajajat J. Olsson ja J. Adamsson)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: V. Ruzek)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Wallmax Srl (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat A. Bergmann, F. Ferrari ja L. Goglia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 20.4.2020 tekemästä päätöksestä (asia R 2385/2018-2), joka koskee Wallmaxin ja Roxtecin välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Roxtec AB vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.
- 3) Wallmax Srl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 304, 14.9.2020.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 12.7.2021 – Jalkh v. parlamentti**(Asia T-230/21 R)****(Väliaikainen oikeussuoja – Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsen – Erioikeudet ja vapaudet – Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättäminen – Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus – Kiireellisyysedellytys ei täyty)**

(2021/C 382/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Ranska) (edustaja: asianajaja F. Wagnert)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Lorenz ja A.-M. Dumbrăvan)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 artiklaan perustuva vaatimus kantajan koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2020/2110 (IMM)) 25.3.2021 annetun parlamentin päätöksen P9_TA(2021)0092 täytäntöönpanon lykkäämiseksi

Määräysosa

- 1) Välimiehakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 30.7.2021 – Natixis v. komissio**(Asia T-449/21)**

(2021/C 382/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Natixis (Pariisi, Ranska) (edustajat: Barrister-at-law J. Stratford ja asianajaja J.-J. Lemonnier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa SEUT 101 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta asiassa AT.40324: eurooppalaiset valtion joukkovelkakirjalainat 20.5.2021 tehdyn komission päätöksen C(2021) 3489 final (jäljempänä riidanalainen päätös) kokonaisuudessaan kantajaa koskevilta osin ja
- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle tässä asiassa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja muut kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissiolla ei ollut riidanalaista päätöstä tehdessään asiassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettua oikeutettua etua.

2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan (a) kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja (b) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 27 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja/tai (c) komission asetuksen (EY) N:o 773/2004/EY ⁽²⁾ 10 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklan 2 kohtaa on rikottu.
- Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä komissio tukeutui oikeutetun edun tueksi rikkomisen toteamisesta johtuviin oikeudellisiin ja varoittaviin vaikutuksiin; näin siitä huolimatta, että tämä ei ollut kantajalle esitetty väite, josta sillä olisi ollut mahdollisuus tehokkaasti esittää huomautuksensa.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut olivat riittämättömät ja/tai se oli suhteellisuusperiaatteen vastainen. Kantaja väittää lisäksi, että
- jos katsotaan, että komissiolla oli oikeutettu etu (minkä kantaja kiistää) todeta kantajan syyllistyneen kilpailusääntöjen rikkomiseen, komissio ei esittänyt riittäviä perusteluja sille, miten se käytti harkintavaltaansa todetessaan tämän, ja
 - komission harkintavallan käytöllä loukattiin suhteellisuusperiaatetta, koska riidanalainen päätös ei ollut välttämätön kilpailuoikeuden tehokkaan täytäntöönpanon tavoitteen saavuttamiseksi ja rikkomisen toteamisesta kantajalle aiheutuneet haitat olivat tähän tavoitteeseen nähden suhteettomia.
- Mikäli ensimmäinen, toinen ja/tai kolmas kanneperuste tai ne kaikki hyväksytään, kantaja vaatii, että riidanalainen päätös kumotaan kokonaisuudessaan. Toissijaisesti kantaja esittää kuitenkin vielä yhden kanneperusteen.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisen päätöksen 3 artikla on lainvastainen, koska komissio:
- ylitti toimivaltansa määritessään rikkomisen lopettamisesta ja kiellosta aloittaa sitä uudelleen tilanteessa, jossa tämä rikkominen oli päättynyt
 - sovelsi käännettä todistustaakkaa syyttömyysperiaatteen vastaisesti, kun se käytti toimivaltaansa, koska se ei ollut varma rikkomisen päättymisestä
 - arvioi tosiseikkoja virheellisesti todetessaan, ettei rikkominen ollut päättynyt kantajan osalta tai kokonaisuudessaan ja/tai
 - toimi suhteellisuusperiaatteen vastaisella tavalla, koska komission ei ollut välttämätöntä eikä asianmukaista käyttää toimivaltaansa estämään sitä, ettei kantaja riko kilpailuoikeutta.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2003 annettu neuvoston asetetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annettu komission asetetus (EY) N:o 773/2004 (EUVL 2004, L 123, s. 18).

Kanne 2.8.2021 – Quantic Dream v. EUIPO – Quentia (Q)

(Asia T-458/21)

(2021/C 382/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Quantic Dream (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja A. Grolée)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Quentia GmbH (Gersthofen, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin Q rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 069 734

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 2.6.2021 asiassa R 2070/2020-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- oikaisee ja hylkää 21.5.2019 vastaanotettua EU-tavaramerkkihakemusta Q nro 18 069 734 koskevan väitteen nro B 3 092 566
- velvoittaa EUIPO:n ja/tai Quentia GmbH:n korvaamaan kantajan kulut, jotka liittyvät menettelyyn EUIPO:ssa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Kanneperusteet

- Komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen
- SEUT 7 artiklan rikkominen.
- Unionin tuomioistuimen perussäännön 58 a artiklan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 3.8.2021 – Calrose Rice v. EUIPO – Ricegrowers (Sunwhite)

(Asia T-459/21)

(2021/C 382/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Calrose Rice (Sofia, Bulgaria) (edustaja: asianajaja H. Raychev)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Ricegrowers Ltd (Leeton, Uusi Etelä-Wales, Australia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin Sunwhite rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 115 808

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 4.6.2021 asiassa R 2465/2020-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja palauttaa EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen nro 18 115 808 EUIPO:lle, jotta tavaramerkki voidaan rekisteröidä

- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen valituslautakunnassa vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tässä menettelyssä sekä kulut valituksen tekemisestä valituslautakuntaan.

Kanneperusteet

- Valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kantaja oli valituksen perusteluissa myöntänyt, että luokkaan 30 kuuluvat vertailut tavarat ovat samanlaisia.
- Valituslautakunta katsoi virheellisesti, että vertailut merkit ovat kaikilta osiltaan samat.
- Valituslautakunta rajoittui tai keskittyi yksinomaan virheellisesti merkkien verbaalisiin osatekijöihin merkkien vertailua koskevissa päätelmissään.
- Valituslautakunta ei ottanut riittävästi huomioon tavaramerkkien välillä olevaa visuaalista eroa, ja se teki pelkästään yleisiä päätelmiä tältä osin ilman tapauskohtaista tarkastelua.

Kanne 4.8.2021 – Ionfarma v. EUIPO – LG Electronics (AION)

(Asia T-465/21)

(2021/C 382/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Ionfarma, SL (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja S. Correa Rodríguez)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: LG Electronics, Inc. (Soul, Etelä-Korea)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin AION rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 17 892 367

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.5.2021 asiassa R 2223/2020–4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja hylkää EU-tavaramerkkiä nro 17 892 367 AION koskevan hakemuksen kaikkien tavaroiden osalta,
- velvoittaa EUIPO:n sekä LG Electronicsin, mikäli tämä osallistuu menettelyyn väliintulijana, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 4.8.2021 – Baumberger v. EUIPO – Nube (Lío)**(Asia T-466/21)****(2021/C 382/43)***Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Dino Baumberger (Wesel, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Fusbahn ja D. Dawirs)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Nube, SL (Ibiza, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kullankeltainen ja musta kuviomerkki Lío – EU-tavaramerkki nro 14 194 872

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.6.2021 asiassa R 1221/2020-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja siten myös mitättömyysosaston 28.4.2020 tekemän päätöksen (Mitättömyys nro 000025762 C),
- hylkää mitättömyysvaatimuksen ja pysyttää riidanalaisen tavaramerkin rekisteröinnin nro 14 194 872 voimassa,
- velvoittaa EUIPO:n ja Nube, SL:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 4.8.2021 – DBM Videovertrieb v. EUIPO – Nube (Lío)**(Asia T-467/21)****(2021/C 382/44)***Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: DBM Videovertrieb GmbH (Wesel, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Fusbahn ja D. Dawirs)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Nube, SL (Ibiza, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kullankeltainen ja musta kuviomerkki Lío – EU-tavaramerkki nro 17 225 939

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.6.2021 asiassa R 1220/2020-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja siten myös mitättömyysosaston 28.4.2020 tekemän päätöksen (Mitättömyys nro 000025781 C),
- hylkää mitättömyysvaatimuksen ja pysyttää riidanalaisen tavaramerkin rekisteröinnin nro 17 225 939 voimassa,
- velvoittaa EUIPO:n ja Nube, SL:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 4.8.2021– RTE v. ACER

(Asia T-472/21)

(2021/C 382/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: RTE Réseau de transport de l'électricité (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja M. Levitt, Solicitor B. Byrne ja asianajaja D. Vasbeck)

Vastaaja: Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajaa koskevin osin vastaajan valituslautakunnan 28.5.2021 tekemän päätöksen A-001-2021 (konsolidoitu) (jäljempänä päätös), jolla on pysytetty vastaajan 30.11.2020 tekemä päätös 30/2020
- hyväksymään vaatimukset, jotka kantaja on esittänyt valituskirjelmässään vastaajan valituslautakunnassa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että päätöksessä on tehty oikeudellinen virhe, koska pysyttäessään vastaajan 30.11.2020 tekemän päätöksen 30/2020 vastaajan valituslautakunta on lainvastaisesti laajentanut sähköasetuksen ⁽¹⁾ 16 artiklan 13 kohdan ja CACM-asetuksen ⁽²⁾ 74 artiklan soveltamisalaa ja loukannut SEU 5 artiklan 2 kohdan mukaista annetun toimivallan peruseräätystä.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että päätöksessä on tehty oikeudellinen virhe, koska vastaajan valituslautakunta on tulkinnut virheellisesti merkityksellisiä oikeussäätöjä ja koska se ei ole soveltanut oikein asianmukaisia parametreja yhteisen uudelleenmäärittelyn ja vastakaupan kustannustenjakomenetelmän luomiseksi keskeisen kapasiteetin laskenta-alueen osalta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että päätöksellä loukataan hyvän hallinnon periaatetta ja siinä ei ole noudatettu perusteluvelvollisuutta eikä se täytä niitä oikeudellisia vaatimuksia, jotka on asetettu vastaajan valituslautakunnalle muutoksenhakuelimenä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että päätöksessä on tehty oikeudellinen virhe, koska vastaajan valituslautakunta on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti asetuksen ⁽³⁾ 3 artiklaa ja siihen liittyviä unionin oikeuden säännöksiä ja periaatteita, jotka koskevat kieliä, joilla vastaajan on laadittava päätöksensä, mukaan lukien SEUT 342 artikla, SEU 3 artiklan 3 kohta, unionin perusoikeuskirjan 22 artikla, ACER-asetuksen ⁽⁴⁾ 44 artiklan 1 kohta, oikeusvarmuuden periaate ja puolustautumisoikeudet.

⁽¹⁾ Sähköön sisämarkkinoista 5.6.2019 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2019/943 (EUVL 2019, L 158, s. 54).

⁽²⁾ Kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta 24.7.2015 annettu komission asetus (EU) 2015/1222 (EUVL 2015, L 197, s. 24).

⁽³⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettu neuvoston asetus N:o 1 (EYVL 1958, P 17, s. 385), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 13.5.2013 annetulla neuvoston asetuksella 517/2013 (EUVL 2013 L 158, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta 5.6.2019 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/942 (uudelleenlaadittu) (EUVL 2019, L 158, s. 22).

Kanne 4.8.2021 – Schenk Italia v. EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)

(Asia T-474/21)

(2021/C 382/46)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Schenk Italia SpA (Ora, Italia) (edustajat: asianajajat D. Caneva ja M. Lucchini)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (San Pietro in Cariano, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki AMICONE – EU-tavaramerkki nro 11 005 725

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 10.6.2021 asiassa R 2885/2019-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

- toteaa, että EU-tavaramerkiksi rekisteröidyllä sanamerkillä AMICONE nro 11 005 725 ei saada aikaan miellelyhtymää suojatusta alkuperänimityksestä "Amarone della Valpolicella" asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 103 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, että mikään muu niistä ehdottomista tai suhteellisista mitättömyysperusteista, joihin Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella on vedonnut, ei koske sitä, ja että se on siten pätevä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Suojatun alkuperänimityksen "Amarone della Valpolicella" merkityksellisen osan virheellinen yksilöinti asetuksen (EU) N:o 1308/2013 103 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa
- Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 103 artiklan 2 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen arvioitaessa, saadaanko riidanalaisella tavaramerkillä aikaan miellelyhtymä suojatusta alkuperänimityksestä
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 27 artiklan 4 kohdan kanssa, virheellinen soveltaminen
- Mikään niistä ehdottomista tai suhteellisista mitättömyysperusteista, joihin Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella on vedonnut, ei koske tavaramerkkiä AMICONE.

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671).

Kanne 9.8.2021 – Glaxo Group v. EUIPO – Cipla Europe (Inhalaattorin muoto)

(Asia T-477/21)

(2021/C 382/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Glaxo Group Ltd (Brentford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat T. de Haan ja F. Verhoestraete)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Cipla Europe NV (Antwerpen, Belgia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki (Inhalaattorin muoto) – EU-tavaramerkki nro 2 179 562

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 19.5.2021 asiassa R 1835/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien kantajalle ensimmäisessä valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohtaa on rikottu
- Neuvoston asetuksen (EY) 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu
- Neuvoston asetuksen (EY) 207/2009 52 artiklan 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 9.8.2021 – Les Éditions P. Amaury v. EUIPO – Golden Balls (BALLON D'OR)**(Asia T-478/21)**

(2021/C 382/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet*Kantaja:* Les Éditions P. Amaury (Boulogne-Billancourt, Ranska) (edustajat: asianajajat T. de Haan ja M. Laborde)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Golden Balls Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Kantaja*Riidanalainen malli:* Euroopan unionin sanamerkki BALLON D'OR – Euroopan unionin tavaramerkki nro 4 226 148*EUIPO:ssa käyty menettely:* Mitättömyysmenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 7.6.2021 asiassa R 1073/2020-4 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne kulut, jotka kantajalle ovat aiheutuneet asian käsittelystä EUIPO:n neljännessä valituslautakunnassa.

Kanneperuste

- Neuvoston asetuksen (EY) 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen.

Kanne 9.8.2021 – TenneT TSO ja TenneT TSO v. ACER**(Asia T-482/21)**

(2021/C 382/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantajat:* TenneT TSO GmbH (Bayreuth, Saksa), TenneT TSO BV (Arnhem, Alankomaat) (edustajat: asianajajat D. Uwer, J. Meinenbach, P. Rieger, R. Klein and S. Westphal)

Vastaaja: Euroopan unionin energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER)

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan ACERin valituslautakunnan 28.5.2021 tekemän päätöksen A-001-2021 (konsolidoitu), jolla pysytetään ACERin 30.11.2020 tekemä päätös 30/2020 kapasiteetin laskenta-alueen vastaavien siirtoverkonhaltijoiden ehdotuksesta, joka koski ajojärjestyksen uudelleenmäärittelyn ja vastakaupan kustannustenjakomenetelmää,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan ajojärjestyksen uudelleenmäärittelyn ja vastakaupan vahvistetun kustannusjakomenetelmän soveltamisala on lainvastainen. Tällainen soveltamisala merkitsee lähtökohtaisesti, että "kaikkiin" verkkoelementteihin, jotka ovat tasoltaan vähintään 220 kilovoltia, voidaan saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti soveltaa kustannustenjakoa sähkön sisämarkkinoista 5.6.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/943 16 artiklan 13 kohdan nojalla. Tämä on lainvastaista. Kustannustenjakomenetelmän soveltamisalan on oltava yhteensopiva kapasiteetin laskentamenettelyn kanssa, jonka mukaan vain verkkoelementeillä, joiden tehonjakautumiskerroin on vähintään 5 %, on teknisesti mahdollista rajoittaa rajatylittävää kauppaa, mikä merkitsee, että ne voivat edellyttää ajojärjestyksen uudelleenmäärittelyä ja vastakauppaa koskevia toimenpiteitä, joilla on rajatylittävää merkitystä.

Riidanalainen päätös on kumottava, koska sillä rikotaan erityisesti asetuksen 2019/943 16 artiklan 3 kohtaa ja kapasiteetin jakamista ja ylikuormituksen hallintaa koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta 24.7.2015 annetun komission asetuksen (EU) 2015/1222 74 artiklan 2 ja 4 kohtaa. Valituslautakunta katsoo virheellisesti, että tarvitaan oikeusperusta, jotta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti kustannustenjakoa voidaan ulottaa myös verkkoelementteihin, joiden tehonjakautumiskerroin on alle 5 %. Tällaista oikeusperustaa ei kuteinkaan ole. Lisäksi se, että lähes kaikki verkkoelementit sisällytetään kyseessä olevan menetelmän soveltamisalaan, on asetuksen 2015/1222 74 artiklan vastaista, koska se johtaa vääränlaisiin kannustimiin ja on yhteensopimaton kyseessä olevien siirtoverkonhaltijoiden lakisääteiden vastuiden ja velvollisuuksien kanssa.

- 2) Toisen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on kumottava, koska valituslautakunta vahvisti lainvastaisesti Power Flow Colouring -menetelmän (jäljempänä PFC) kyseessä olevassa menetelmässä sovellettavaksi siirron hajottamismenetelmäksi.

PFC on ristiriidassa asetuksen 2019/943 16 artiklan 13 kohdan saastuttaja maksaa -periaatteen käyttöön ottamista koskevan tavoitteen kanssa. PFC ei perustu tosiasiallisiin fyysisiin siirtoihin, vaan pikemminkin virtuaalisiin markkinatuloksiin. On kuitenkin yleisesti tunnettua, että fyysiset siirrot poikkeavat markkinatuloksista. Näin ollen PFC:n lopputuloksen perusteella ei voida luotettavasti tunnistaa vastaavan ylikuormituksen todellista aiheuttajaa. Tästä seuraa, että PFC ei myöskään tarjoa oikeanlaisia kannustimia ylikuormituksen hallintaan, mukaan lukien korjaavat toimenpiteet, eikä kannustimia tehokkaisiin investointeihin, mikä on vastoin asetuksen 2015/1222 74 artiklaa. Valituslautakunta ei myöskään arvioinut asianmukaisesti niitä teknisiä näkökohtia, jotka osoittavat, että PFC on lainvastainen, ja tekee epäluotettavia päätelmiä riittämättömien todisteiden perusteella.

Siltä osin kuin kyse on siirron hajottamisesta, valituslautakunta vahvisti niin ikään lainvastaisesti erityisiä oletamia, joita on sovellettava vain suurjännitteiseen tasasähköön (HVDC) perustuvan superverkon elementtien siirron hajottamisprosessiin. Nämä oletamat eivät perustu fyysiseen todellisuuteen, ne ovat ristiriidassa asetuksen 2019/943 16 artiklan 13 kohdan kanssa ja johtavat suurempaan kustannusten jakamiseen HVDC-verkkoelementeille. Nämä oletamat merkitsevät myös HVDC-verkkoelementtien syrjivää kohtelua vaihtoverkkoelementteihin nähden. Valituslautakunta ei riittävästi arvioi näitä HVDC-verkkoelementtejä koskevia oletamia, ja tekee epäluotettavia päätelmiä riittämättömien todisteiden perusteella.

- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan riidanalainen päätös on kumottava, koska siinä vahvistetaan lainvastaisesti kiertovirran yleinen taso, jonka suuruudeksi ACER oli vahvistanut 10 % kustannusarvioiden perusteella. Tämä on ristiriidassa asetuksen 2019/943 16 artiklan 13 kohdan kanssa, koska taso ei perustu luotettaviin, tosiseikkoihin pohjautuviin tietoihin siitä, mikä olisi kiertovirran taso ilman rakenteellisia ylikuormituksia. ACER ei ollut toimivaltainen määrittämään tasoa 10 prosentiksi. Taso on myös vastoin asetuksen 2019/943 16 artiklan 8 kohtaa, jonka mukaan siirtoverkonhaltijat voivat käyttää yhteensä 30 prosenttia luotettavuusmarginaaleihin, kiertovirtoihin ja sisäisiin siirtoihin. Valituslautakunnan päätös perustuu lisäksi tosiseikkoja koskeviin virheisiin, ja siinä tarjotaan verkkoinvestointeihin vääränlaisia kannustimia asetuksen 2015/1222 74 artiklan vastaisesti. Valituslautakunta teki myös oikeudellisen virheen olettaessaan, että asetuksen 2019/943 16 artiklassa edellytettäisiin kiertovirran tasoa vain tarjousalueille tarjousalueiden rajojen sijasta.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.7.2021 – PZ v. komissio

(Asia T-49/21) ⁽¹⁾

(2021/C 382/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 128, 12.4.2021.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)



**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI